

ČASOPÍSEK

ZÁŘÍ 2024

Milí sousedé,

skončilo léto plné teplých dní a přišla studená sprcha ve formě dlouhotrvajícího deště a rozlévajících se toků. Situace v našem regionu naštěstí nebyla tak dramatická, jako na jiných částech území. Přesto je třeba poděkovat všem, kteří se starají o to, aby se problémy s velkou vodou dotkly co nejmenšího počtu lidí, případně pomáhají s napravováním škod. Členům místní samosprávy, zaměstnancům úřadů, technických služeb, policejním, hasičským i záchranným profesionálům, ale i členům spolků dobrovolných hasičů, jejichž činnost je v menších obcích nenahraditelná, či provozovatelům těžké techniky a dalším „neprofesionálům“ či dobrovolníkům, kteří se zapojují do akcí v rámci prevence či opravy škod. Je třeba vyzdvihnout přímo naše kájovské dobrovolné hasiče, kteří několik dnů a nocí pomáhali ve všech osadách a všude tam, kde bylo třeba. Všichni budeme držet palce, aby tyto lidé neztratili svou energii, kterou vkládají do veřejných věcí, a aby se oprava škod po celé republice povedla co nejdříve.

Positivní je, že v době nepříznivého počasí už mají cestující na kájovském vlakovém nádraží možnost schovat se v nově vybudovaném zázemí. Mnoho dalších stavebních aktivit v obci pokračuje, dokončuje se či začíná. Přesněji budete informováni v dalším čísle. Tentokrát můžete při čtení zavzpomínat na Daniela Vejvodu, dočíst se o žehnání nového křenovského zvonu, o kulturních akcích, které byly, i o těch, co se připravují. Zajímavý je přehled ze života čapí rodiny či fotopřehled z činnosti kroužku Srnčat. I v osadách se během léta leccos událo. Uzávěrka dalšího čísla bude 4. prosince. Materiály k publikaci pošlete prosím na mail casopisek.kajov@seznam.cz. Těšíme se na nové informace, fotky a pozvánky.

Za redakci Dita Průchová

Z budování na kájovském nádraží, foto Alena Slámová

Kájovský kostel, Žofie Vozábalová 7 let

Z OBSAHU

- Budeme vzpomínat | str. 2
- Oprava a omluva | str. 2
- Zamyšlení | str. 3
- Do Křenova se po 35 letech vrátil zvon | str. 3
- Čapí rodinka v Kájově ... | str. 4
- Z kulturní komise obce | str. 5
- Pozvánka do knihovny | str. 5
- Z činnosti spolků - hasiči, Křenov, Novosedly | str. 6
- Jaro, léto se srnčaty | str. 7
- čtení na pokračování - Bouřlivý den 1. část | str. 7

Budeme vzpomínat

Dne 22. srpna 2024 ráno zazvonil v kanceláři Obecního úřadu Kájov telefon, ze kterého zazněla, nejen pro nás zaměstnance, ale posléze pro celý Kájov, paralyzující informace. Dan Vejvoda, náš starosta, kamarád, motor úřadu, už není mezi námi!!! Mozek se snaží zpracovat tuto informaci, ale nedaří se, jen slzy, smutek, pocit prázdnoty...

Hodí se něco říci, ale všechna slova mi připadají marná a prázdná. Snad každý, kdo je trochu soudný, ví, co vše tento člověk pro Kájov udělal a jakou významnou měrou zasáhl do veřejného dění v obci.

Pan Daniel Vejvoda, dle mého mínění jeden z největších „kájováků“, i když původem z Prahy, se do naší obce přistěhoval v roce 1985. V té době pracoval jako kuchař v závodním klubu Konibar, nebo chcete-li Sdružením klubu pracujících, podle tehdejší socialistické terminologie, a to jako zaměstnanec Státních statků Šumava.

Dana Vejvodu si většina z nás spojuje s Konibarem. Tento kulturní a společenský stánek získal do svého vlastnictví, ale nikdy nezapomínal, že Konibar byl vystaven pro občany obce Kájova proto, aby sloužil k jejich setkávání, odpočinku a kultuře. Když pomineme, kolik domácností a lidí nakrmil svými chutnými obědy, vzpomeňme na bezpočet tanečních zábav, kulečnickových turnajů, dětských maškarních ballů, silvestrovských zábav apod., kterými obohacoval kulturní dění v obci.

Dan se věnoval i sportu. Rád lyžoval, hrál nohejbal, začal s otužováním, ale jeho největší celoživotní láskou (kromě manželky) byl fotbal. Byl skalním fanouškem fotbalové Sparty, jejíž případné neúspěchy jej doháněly až k slzám. Zůstal jí ale věrný po celý svůj život. Jeho láska k fotbalu se také promítla do života v obci. Založil v Kájově fotbalovou přípravku, na kterou vzpomínají místní kluci dnes už možná pětáctiletí. Po dlouhá léta byl členem TJ Sokol Kájov a od roku 2016 jejím předsedou.

Do komunální politiky vstoupil Dan Vejvoda v roce 1998, kdy byl jako nezávislý kandidát poprvé zvolen do Zastupitelstva obce Kájov. Svůj post zastupitele pak obhájil v každých volbách až do současnosti. V roce 2014 jej pak poprvé zastupitelé zvolili ze svých řad místostarostou obce Kájov a v této funkci setrval až

Foto z rozloučení: Alena Slámová

do roku 2022. V květnu roku 2023 se jako zastupitel pověřený výkonem pravomocí starosty ujal vedení obce, a i když poměrně nerad, byl v září téhož roku zvolen starostou. Svou funkci vykonával vždy svědomitě a s nábojem jemu vlastním. Mnozí z nás by mu mohli závidět jeho neuvěřitelnou energii a entuziasmus, se kterým se vrhal do práce, řešení různých problémů a vlastně do všeho, co kdy dělal.

Dan Vejvoda byl prostě duší a svou povahou „SPARŤAN“. Vytvrval, hrdě, nezištně a statečně „se štítem“ bojoval, avšak dílem osudu a poražen zlou zákeřnou nemocí, proti které se bojovat nedá, se ocitl „na štítě“. Budeme na něho vždy vzpomínat jako na rovného, čestného muže, který měl obrovský smysl pro humor, smysl pro povinnost, měl obrovské srdce, duši chlapce, kamarádkou povahu a spoustu životního elánu a skvělých nápadů.

Martina Koprivová

Foto z rozloučení: Alena Slámová

Oprava a omluva

Dovolím si opravu a omluvu kvůli mylnému údaji v článku o návratu zvonu do křenovské návěsí kaple v posledním Časopísku. V něm jsem uvedla, že zvon byl zrekvírován pro válečné účely. Pan Zdeněk Tkáčik mě následně upozornil, že si jako křenovský starousedlík pamatuje, že zvon byl aktivní ještě v osmdesátých letech minulého století. Ale někdo jej ukradl a jeho zmizení vyšetřovala policie. Bohužel bez výsledku. Ze ziskuchtivých důvodů mizelo tenkrát (a stále ještě mizí) mnoho drobných i větších památek po celé republice. Panu Tkáčikovi děkujeme, obyvatelé by měli mít správnou informaci.

Libuše Semeczká, 4. 9. 2024

Zamyšlení

Kolikrát si člověk říká, že něco udělá zítra, pozítří nebo prostě ... někdy. Často osud kartami zamíchá a vytáhne své eso – nikdy. Svatosvatě tváří in tvář těžké nemoci nebo neštěstí si slibujeme, že už bude vše jinak, ze všech sil se budeme snažit o život s vědomím.

Naladit srdce ke smíru s těmi, se kterými nesouhlasíme, je lehčí v situaci, kdy nás okolnosti dotlačí k poznání, že život a neživot dělí tenká hranice. Nemusí to být na vlastní kůži. Životy nejbližších vnímáme jako svůj, ne-li silněji.

A když už s námi životaběh takto zatřese, využijme jeho upozornění. Zavolejme tomu, komu telefonát odkládáme. Vyřešme spor, který vyřešit lze, jen se nám do toho nechce. Děláme to kvůli sobě. Nic není tíživějšího pro naši duši než výčitky, když jsme něco nesplnili a víme, že to nejde napravit.

Když potkáme smrt, uvědomíme si konečnost našeho života. Dobré je zamyslet se, co je smyslem toho našeho a jedinečného. A být k sobě upřímní, uvědomit si své skutečné potřeby, nehnat se za okoukanými cíli podle vzoru z filmů, či pouhého sousedského porovnávání. Kolikrát se násilím tvarujeme do podoby, jací si myslíme, že bychom být měli, ale necítíme se v ní dobře. Život není na zkoušku. Jede se naostro.

Smrt, i když je tolik definitivní, bolestná a smutná, uštěďuje nám svou přítomností životně důležitá poznání. Pomáhá nám uvědomit si individuální konečnost času a ocenit jej, posiluje naše vztahy, inspiruje k hlubšímu zamyšlení a motivuje k uskutečnění toho dobrého v nás.

Libuše Semecá

Do Křenova se po 35 letech vrátil zvon

V sobotu 13. 7. 2024 krátce po poledni se v nově zrekonstruované návěsní kapli sv. Jana Nepomuckého v Křenově u Kájova po dlouhé době opět rozezněl zvon. Slavnostní událost spojenou se znovuvysvěcením kaple a žehnáním nového zvonu, kterou skvěle zorganizoval místní Spolek Křenov, si nenechalo ujít několik desítek místních i přespolních. Přítomně přivítal Jan Skok ze spolku Křenov, místostarosta Kájova Jiří Šmikmátor a Pavel Jindra připomněli historii kaple i okolnosti její rekonstrukce, a po krátké přestávce družných sousedských hovorů, kterou zpřijemnil smyčkový kvartet složený z členů Krumlovského komorního

orchestru, byl přivezen zbrusu nový zvon na koňském kočáře. Zvon o váze 23 kg s průměrem 32 cm, laděný na tón d3, osobně představil zvonář Michal Votruba, který jej odlil ve své dílně v Myslkovicích u Soběslavi. Slavnostního vysvěcení kaple a žehnání zvonu se poté ujal českokrumlovský prelát Mgr. Václav Pícha. Na závěr obřadu pan prelát poprvé kladívkem zazvonil, pozval místní děti, aby si nové srdce křenovské osady také zkusily rozezvučet, a obyvatelům Křenova popřál, aby jim nový zvon ohlašoval především události radostné.

Kaple sv. Jana Nepomuckého v Křenově pochází z poloviny 18. století, od 50. let 20. století však postupně chátrala a původní zvon byl dle p a m ě t n í k ů odcizen někdy v l e t e c h 1 9 9 0 - 1 9 9 1 . C e l k o v o u r e k o n s t r u k c i

kaple, o níž se organizačně zasadil Bohumil Šíp, se díky dotaci podařilo Obci Kájov dokončit v roce 2021. Kromě nového zvonu, který zajistila obec Kájov na žádost Spolku Křenov letos, budou nyní kapli zdobit i olejomalby s vyobrazením Panny Marie, sv. Jana Nepomuckého a sv. Jana Nepomuka Neumanna, které pro Spolek Křenov namalovala českobudějovická malířka Jana Koloušková.

Jan Radimský

Fotky ze svěcení zvonu: Marie Radová

26. 3. - Oba čápi na hnězdě

5. 4. - Příprava hnězda

11. 4. - První vejce

Čapí rodinka v Kájově aneb dramatický příběh s dobrým koncem

Letošní příběh kájovských čápů se začal psát v úterý 23. března, kdy přiletěl první z rodičů, a ve čtvrtek 25. března už se na hnězdě zabydlel čapí pár. Hnízdo v únoru obětavě vyčistili kájovští hasiči, a tak jsme se mohli těšit na kamerový přenos online na webových stránkách obce Kájov, na facebookové stránce WE LOVE KÁJOV nebo na stránce České ornitologické společnosti, kde je mapa všech sledovaných čapích hnězdišť v naší republice.

A pak jsme sledovali, jak se střídají na vejcích, a konečně kolem 10. dubna viděli, že nakladených vajec je víc. A když se od 7. května líhla první čápatá, napočítali jsme jich celkem pět. Dospělého věku se dočkala čtyři mláďata. Koncem června proběhlo kroužkování a v červenci už trénovali polétávání na hnězdě. Všichni jsme měli obrovskou radost. Sledovat, jak vyrůstají, jak si spolu rozumí a pomáhají si, to patřilo k rannímu dobrému jitr. A člověk si uvědomoval, že nám příroda říká, co je v životě důležité.

Dramatický moment nastal začátkem července, kdy byl jeden dospělý čáp nalezen poraněný a odvezen do záchranné stanice při ZOO Hluboká. Bohužel později uhynul. Byl to samec, který byl okroužkovan v Polsku v roce 2018. V červnu 2021 byl spatřen na hnězdě v Kájově, kam se pak pravidelně vracel i v dalších letech. Od 4. července vzrostlá mláďata na hnězdě začala vzletat a po třech týdnech poprvé všechna opustila hnízdo. Čtvrté nejmladší mládě ale bylo slabé a po procházce Kájovem se mu nepodařilo vzletnout zpátky do hnízda. Bylo proto převezeno do záchranné stanice u Hluboké, aby se naučilo létat.

Nejbližší čapí rodina hnězдила letos ve Chvalšínách, zde čapí pár vyvedl 3 mládě. Podle tamních pozorovatelů opustili hnízdo 6. srpna. Následující den se k pětičlenné rodině z Chvalšín přidali čápi z Kájova, společně zakroužili nad Kájovem a vydali se na cestu do teplejších krajín.

<https://projekty.birds.cz/capihnezda/hnezdo/54>

Jitka Radimská

12. 5. - Večer - 5 mláďat

5. 6. - Po krmení

18. 6. - Večer s tátou

15. 7. - Návčik létání

24. 7. - Nejmladší mládě

27. 7. - Před prvním odletem z hnízda

Z kulturní komise obce

Dětský den v Kájově přinesl radost i přes změnu termínu. Tradiční Dětský den, který se měl původně konat 1. června, musel být kvůli nepříznivé předpovědi počasí přesunut na 15. června. Přestože počasí organizátorům trochu zamotalo plány, akce nakonec proběhla na výbornou a přilákala bezmála 200 dětí a jejich rodičů. Program začal oblíbenou cestou pohádkovým lesem, kde na děti čekalo osm pohádkových stanovišť s různými úkoly. Malí návštěvníci si mohli vyzkoušet své dovednosti, odvahu a šikovnost, a za splnění všech úkolů je čekala odměna v podobě balíčku plného dobrot, hraček a buřtíka. Centrem dění bylo dětské hřiště a prostor u májky, kde byla pro děti připravena další porce zábavy. K velké radosti nejmenších zde stál velký skákací hrad a dokonce dorazil i kolotoč, který neúnavně vozil děti celé odpoledne. Rodiče si mezitím mohli odpočinout v připraveném posezení, kde bylo k dispozici občerstvení. Dětský den se i přes změnu termínu vydařil a přinesl všem zúčastněným spoustu radosti a nezapomenutelných zážitků. Organizační tým se opět postaral o to, aby si děti odnesly nejen dárečky, ale především úsměv na tváři a spoustu krásných vzpomínek. Děkujeme našim sponzorům Podlahy Sládeček, Kaps Comm s.r.o., Agrocon Kájov s.r.o., Jedu Vodu za finanční či materiální výpomoc.

Loučení s létem v Kájově bylo nezapomenutelnou zábavou pro všechny generace, symbolicky a ve velkém stylu jsme se rozloučili 31. srpna. Celé odpoledne a večer byly naplněny bohatým programem pro malé i velké. Hudební část odstartovala kapela Kašovanka, která přinesla do Kájova svěží dechovku a navodila příjemnou atmosféru. Následovala vystoupení dětí na trampolínách a další taneční čísla, která pobavila všechny přítomné. Vrchol odpoledne nastal s příchodem Standu Hložka. Jeho nezapomenutelné hity roztančily a rozespívaly celý Kájov. Po něm se na scéně objevila kapela Maxa band, která se postarala o energický závěr večera. Pro děti bylo připraveno mnoho zábavy: skákací hrad, divadlo, kouzelník a malování na obličej a ruce. Nechyběly ani copánky různých tvarů. Velkým zážitkem bylo letadélko, které

Z dětského dne v Kájově

Loučení s létem, foto Alena Slámová

shazovalo bonbony a balonky, což vykouzilo úsměvy na tvářích všech dětí. Když se setmělo, přišel opravdový hřeb večera – ohnivá show, která uchvátila malé i velké a zakončila tento krásný den.

Co je v plánu v nadcházejícím období? Čeká nás již několikátý ročník Kájovské pouti, jako tradičně druhý víkend v říjnu. Můžete se těšit na koncert Leony Machálkové s doprovodem, který proběhne v konibarském sále 25. října. Rádi bychom na podzim uspořádali ještě dušičkovou stezku pro děti, setkání seniorů obce, Kájovské peklo... sledujte stránky obce nebo We love Kájov, kde vždy najdete aktuální.

Alena Rehbergerová

Pozvánka do knihovny

Naše slíbená beseda s putníky – cestovateli se již blíží. Rostislav Gregor a Jiřina Lípová se vrátili z cesty na počátku července a přijdou nám přiblížit svoje putování do Španělska po cestě zvané Camino de Santiago. Cesta svatého Jakuba existuje od 9. století a jako taková je jednou z nejstarších stále používaných poutních cest na světě. Camino není jen pro křesťany; je otevřené pro každého, kdo hledá osobní růst a pochopení. V průběhu času se vydaly na tuto cestu tisíce lidí. A nejen z důvodu náboženského nebo duchovního. Více než 1000 let stará poutní cesta přivádí putníky k hrobcé svatého Jakuba ve španělské Galicii. Sbíhá se k ní několik cest z různých evropských zemí včetně Česka. Rostislav Gregor a Jiřina Lípová jsou přichystáni podělit se o své zážitky v pátek 18. 10. 2024 v 17 hodin v naší knihovně. Udělte si včas poznámku do kalendáře.

Libuše Semečková

O pohár starosty obce Kájov v požárním útoku

V sobotu 3. srpna 2024 proběhl za krásného slunečného počasí na hřišti TJ Sokol Kájov 23. ročník hasičské soutěže v požárním útoku „O pohár starosty obce Kájov“ započítaný do seriálu soutěží Jihočeské hasičské ligy. Do soutěže se přihlásilo 17 družstev mužů a 12 družstev žen. Naše družstvo mužů z Kájova s časem nástřiku 37,58 s. obsadilo 15. místo po zaváhání levého proudaře. První příčku obsadili muži z Křenovic s časem 18,93 s. Nejlepší čas v kategorii žen dosáhlo družstvo ze Strážkovic s časem nástřiku 20,21 s. Velké poděkování patří našim sponzorům, zejména obci Kájov a TJ Sokol Kájov za poskytnuté zázemí.

Za dobrovolné hasiče obce Kájov Jaroslav Sládek

Dětský den v Křenově

V sobotu 8. 6. proběhl pátý ročník dětského dne. Dětem jsme uspořádali den plný zábavy, her, soutěží a dobrého jídla. Na devíti stanovištích jsme děti prověřili v jejich dovednostech jak fyzických, tak vědomostních. Desáté stanoviště vyzkoušelo jejich zručnost. Na stanovištích je vítal např. pirát, Pat a Mat, čarodějnice, zdravotnice, Fiona, Karkulka nebo včelka. Zúčastnilo se 41 dětí. Kromě připravených stanovišť s úkoly si děti užily velké skákací hrad a malování na obličej. Každý pak za splnění soutěžních úkolů dostal odměnu, pamětní medaili a diplom.

Marie Radová

Privítání olympioniků v Novosedlech

Během srpna se scházeli nadšenci z Novosedel, aby společně fandili při sledování olympijských her v Paříži. Setkávání byla naplněna radostným očekáváním o to více, že mezi závodníky v rychlostní kanoistice byla naše milá sousedka Anežka Paloudová, která obsadila krásné 15. místo, a její snoubenec Josef Dostál. Ten se probojoval na stupeň nejvyšší a nejen v naší osadě zavládlo nadšení. Přímo v dějišti her fandila reprezentantům Anežčina rodina. O 14 dní později se kajakáři účastnili mistrovství světa v neolympijských disciplínách v Uzbekistánu, kde Pepa získal další zlato a společně obsadili 3. místo v mixu.

Úspěchy zasloužily oslavu, kterou jsme s rodinou Paloudů domluvili na pátek 30. srpna. Měli jsme velkou radost, když jsme se ten den dopoledne dozvěděli, že neplánovaně dorazí i oba oslavení. Improvizovaného, ale o to vřelejšího privítání se kromě sousedů z Novosedel zúčastnil i kájovský místostarosta Jiří Šmikmátor, který pogratuloval za všechny občany. V neděli 1. srpna pak vyrazila velká skupina místních dětí s dospělými na vodu a splutím Vltavy z krumlovské loďnice, ve které Anežka Paloudová začínala svou závodní kariéru, do Zlaté Koruny vodácké léto završila.

Dita Průchová

Jaro, léto se srnčaty

Fotorůžez akcí mysliveckého a včelařského kroužky za jaro a léto 2024. Proběhlo seznamování s prací včelaře, návštěva svodu psů, výroba dárků pro maminky, věšení ptačích budek, výlet na „Národní myslivecké slavnosti“ v Hluboké nad Vltavou a sportovní víkend s přespáním venku.

Moc bychom chtěli poděkovat všem, kdo nám pomáhali: Podlahy Sládeček za zapůjčení dodávky, SDH Kájov za zapůjčení dodávky a pomoc s věšením budek, Swietelsky Kájov za úklid Lomečku, Zambelli s.r.o. poskytli dárky pro děti, Myslivci Kájov pomohli při sportovním víkendu a velký dík patří i rodičům dětí za celoroční skvělou spolupráci.

Marcela Vozábalová, redakčně kráceno

čtení na pokračování

z pera mladé kájovské rodačky Karolíny Švehlové

Bouřlivý den - 1. část

Stalo se to tehdy, když jsem šla se svou maminkou na procházku. Tou dobou mi bylo 10 let. V ten den to byl přesně rok, co nás táta opustil. Máma se z toho dlouho oklepávala, ale nakonec jsme to společně nějak zvládly. Ze začátku mi to připadalo jako naše každodenní procházka. Máma měla v práci volno, tak jsme si naplánovaly trasu k Modrému vodopádu.

Po půl hodině naší cesty jí zazvonil mobil. Volal jí z práce. I když měla slabý signál a telefon se sekal, rozeznala aspoň pár slov: nemocnice, práce, autonehoda a přesčas. Ten pohled, který mi věnovala, dokázal mluvit i beze slov: „Musím do práce, vrátím se pozdě, jdi stejnou cestou zpátky!“ Dala mi batoh a rozeběhla se k nemocnici. Pomalu jsem se otočila a vydala se směrem k našemu městu. Jenže jsem popošla asi padesát metrů a uslyšela jsem hrom. Koukla jsem se do batohu a hledala deštník. Po chvíli jsem to vzdala a sama pro sebe si řekla: „Isabell, zatím nepříš, to bude dobrý, však se bouřky nebojíš!“ Jenže opak byl pravdou. Bouřka a já sama uprostřed lesa nejsem kamarádi.

Potom, co jsem si uvědomila, že stojím na místě, kde jsem nikdy nebyla, na mne spadla první kapka. Rozhodla jsem se pokračovat po té samé cestě, protože jsem si pamatovala, co mi jednou řekla mamka: „Každá cesta, co je tady, tě zavede k Modrému vodopádu nebo zpět do města.“ Doufala jsem, že tahle vede do města, protože mi začínala být zima. Po chvíli rychlé chůze jsem v dáli uviděla louku a starý rozpadlý kostel. V tu chvíli jsem se začala radovat, protože bouřka nabírala na síle.

Rozeběhla jsem se ke kostelu. Ze začátku jsem se hodně bála, protože z dálky vypadal tak opuštěně a strašidelně. Když jsem přišla blíž, už tak strašidelný nebyl. Ale myšlenky, že v něm žije nějaký bezdomovec, jsem se nemohla zbavit. Pomalu jsem otevřela dveře. V kostele bylo čisto a na stole hořela svíčka. To znamenalo, že tu musí někdo být. Záhy jsem uslyšela volání: „Travisí, vylez! Už toho schovávání mám po krk!“ Byl to starší mužský hlas. Vtom se ve dveřích objevila postava starého muže. To musel být ten, co volal, ale kdo je Travis? V tu chvíli byla moje hlava plná otázek a neuvědomovala jsem si, že stojím uprostřed místnosti. Z myšlenek mne vyrušilo volání: „Slečno, dáte si s námi čaj?“ zeptal se ten muž. „Aaaaano,“ vykoktala jsem ze sebe. Zavedl mě do malé roztomilé místnůstky. Na stole ležela konvice s horkým čajem.

Pokračování příště...

Akce v Kájově a okolí:

- 5. 10. v 10.00 / Kájovské dolétání / záložní letiště nad Caravan kempem Petráškových dvůr
- 12. - 13. 10. / Kájovská pout'
- 18. 10. v 17.00 / Beseda s poutníky o cestě do Santiaga. Vypráví Rostislav Gregor a Jiřina Lípová / Obecní knihovna
- 25. 10. v 19.00 / Koncert Leony Machálkové na téma muzikál / Koníbar Kájov
- 5. 11. v 17. 00 / Beseda "Vojenský újezd Boletice" s pplk. Ing. Mariánem Vargou, Přednostou újezdního úřadu a Mgr. Vladimírou Podanou, historičkou Regionálního muzea Český Krumlov / ZŠ Kájov
- 10. 11. v 16.00 / Koncert ke Dni válečných veteránů, účinkuje pěvecký sbor Perchta / Kostel svatého Mikuláše Boletice
- Další akce, které zatím nemají termín, najdete na webu obce www.kajov.eu v části Aktuality

V naší obci v období od 5. 6. 2024 do 4. 9. 2024 významné životní jubileum oslavili:

Augustin Václav
Činátl Miloslav
Čulíková Hana
Frischová Ludmila
Janyová Věra
Koperdáková Marie
Koreň Robert
Koreňová Ludmila
Kutlákova Anna
Pluhařová Věra
Robová Agnesa
Šimová Růžena

Do dalších let přejeme mnoho zdraví a pohody!

Kájovská pout'

12.-13.10.2024

Sobota 12.10.

Od 18 hod. možnost svátosti smíření
18:15 modlitba růžence
19:00 mše svatá
celebruje P. Mgr. Jan Mikeš
světelný průvod

22:00 začátek celonoční adorace

Neděle 13.10.

7:00 Ranní chvály, růžence
8:00 Ranní mše svatá
celebruje Prel. Václav Pícha J.C.D.,
vikář českokrumlovský

10:00 Hlavní poutní
mše svatá
celebruje Mons. Pavel Posád,
pomocný biskup českokobudějovický

13:30 Litanie k Panně Marii
a svátostné požehnání

V období od 5. 6. 2024 do 4. 9. 2024
se v Kájově narodili tyto noví občáni:

Michl Matěj
Sadloň Jan
Wirthová Beáta

Přejeme mnoho štěstí a zdraví!

ČASOPÍSEK, periodický tisk územního správního celku. Vychází zdarma pro občany Kájova jako informační čtvrtletník, registrovaný u Ministerstva kultury ČR pod č. e. MK ČR E 14955. Číslo 3/2024 mělo uzávěrku dne 5. 9. a vyšlo v nákladu 750 výtisků dne 27. 9. 2024. Vydavatel: Obec Kájov, Kájovská 100, 382 21 Kájov, IČO 00245933. Redakce: Dita Průchová, Lenka Augustinová, Petra Michálková, Alena Slámová, Lucie Zimmermannová.